

Carrer Nou del Teatre, 16 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

EL ZORRO

Der Fuchs

Austria, 2022

Direcció: Adrian Goiginger

Guió: Adrian Goiginger

Intèrprets: Simon Morzé, Adrianna

Gradziel, Karl Markovics, Alexander Beyer

Gènere: drama bèl·lic

Durada: 118 minuts

Idioma: alemany

Subtítols: castellà

Data d'estrena: 07/07/2023

Història del meu besavi

S'ha explicat tantes vegades la Segona Guerra Mundial en el cinema, i la Guerra Civil Espanyola també, que quan veus l'estrena un film sobre aquesta temàtica el primer pensament és de rebuig. Ho reconec. Tot i això, sembla que el bàndol perdedor té la necessitat de continuar explicant la història i fer-la arribar a les noves generacions. Molts de nosaltres vam aprendre la segona guerra a través de la mirada dels guanyadors amb productes, sobretot americans, que enaltien els herois de la batalla i creaven semideus que rescataven soldats per tornar-los a casa. Com deia, els perdedors intenten explicar la seva visió, com a l'extraordinària *Im Westen nichts Neues* (2022) que podeu veure a Netflix i que li va valer 4 premis Oscar, inclòs el de la millor pel·lícula internacional. A *Im Westen nichts Neues* ens posàvem a la pell dels soldats alemanys lluitant contra no sabien ben bé què, per aconseguir un objectiu confús. De fet, el seu únic objectiu era sobreviure als perills del camp de batalla i a la gana. Adrian Goiginger, director de *Der Fuchs* (traduït a l'estat amb el nom de *El Zorro*), ha volgut explicar la història del seu besavi, protagonista central de la pel·lícula. Tot i que es nota que hi ha una relació emocional íntima, raó per la qual se li perdonen moments sensibles que ens poden allunyar de la trama, quan acaba el film ens adonem que tot el que hi passa era necessari. La pel·lícula ens explica dues històries diferenciades, a priori, però que acaben confluint. Per una banda, coneixem la vida d'un nen de família pobra austríaca, sense recursos per mantenir tots els fills i que es veuen obligats a donar-lo a un granger com a mà d'obra. Quan el nen aconsegueix la majoria d'edat i marxa de la granja per buscar feina, la casualitat el porta a allistar-se a l'inici del conflicte que desembocaria en la Segona Guerra Mundial. En aquest moment s'inicia la segona part

de la història, la guerra, les motivacions dels joves per la lluita, la revenja dels perdedors, la necessitat de recuperar l'orgull d'una generació, el desig de ser reconeguts. El nostre protagonista no combrega amb l'ideari paternalista, l'abandonament l'ha portat a no creure en la família i a no confiar gaire en els altres. La trobada atzarosa amb una cria de guineu que acaba de quedar òrfena li dóna l'oportunitat de cuidar i de protegir un ésser viu, tal com li hauria agradat que el protegissin a ell quan era una criatura.

El film transita emocionalment entre la pèrdua, l'esperança, el perdó, el preu de la soledat, el retorn al passat i, sobretot, és un viatge engrescador que acaba en un moment tan emotiu que no es pot explicar i que us asseguro que no imagineu, d'aquells finals de cinema clàssic que recordarem durant temps. Goiginger filma amb qualitat. Juga amb la il·luminació, posa èmfasi en les imatges més que en les converses, aguanta els primers plans amb mà ferma - com el moment del conte del pare -, i beu de la font de Terrence Malick, salvant les distàncies, per buscar l'excel·lència visual. No us deixeu enganyar pel títol, ni pel cartell, *Der Fuchs* és una pel·lícula bèl·lica sobre l'abandó, la pèrdua, la cerca de la identitat i l'amistat sense oblidar que, també, és un film d'aventures.

Jep Soler
Cinema Truffaut